

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- o stwierdzenie nieważności, w całości lub w części, decyzji Komisji C(2020) 8138 final z dnia 17 listopada 2020 r. nakazującej zwrot dotacji z programu „Horyzont 2020” wynoszącej 161 990,80 EUR wraz z odsetkami w odniesieniu do okresu objętego audytem oraz uchylenie noty obciążeniowej, o której mowa w art. 1 decyzji; lub
- posiłkowo, o przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Komisję i określenie niższego poziomu (ewentualnych) odliczeń, który może mieć prawidłowo zastosowanie w świetle zasad ustawionych przez Sąd, lub
- w dalej kolejności posiłkowo, o skorzystanie przez Sąd z jego kompetencji w celu ponownego określenia mającej zastosowanie korekty, która powinna stosować się w świetle wszelkich zmian wprowadzonych do bezpośrednich i pośrednich kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z tym, co Sąd uzna za stosowane; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja dopuściła się poważnych naruszeń prawa, błędów w ocenie okoliczności faktycznych, błędów w ocenie, braku uzasadnienia oraz uchybień proceduralnych w odniesieniu do oceny przestrzegania przez stronę skarżącą wymogów dotyczących ewidencji czasu w umowie o udzielenie dotacji.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja dopuściła się naruszeń prawa, błędów w ocenie i w uzasadnieniu wskutek tego, że nie upewniła się, iż korekty wprowadzone do zadeklarowanych kosztów są rzetelne i proporcjonalne w świetle wszystkich okoliczności.

Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2021 r. – Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt / EEA

(Sprawa T-005/21)

(2021/C 88/46)

Język postępowania: *niderlandzki*

Strony

Strona skarżąca: Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt (Helvoirt, Niderlandy) (przedstawiciele: J. Gebruers, advocaat)

Strona pozwana: Europejska Agencja Środowiska (EEA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Środowiska (EEA) zakomunikowanej stronie skarżącej w formie wiadomości poczty elektronicznej z dnia 9 listopada 2020 r. i zawierającej odmowę wystąpienia do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwanego dalej „Trybunałem”) z pytaniami dotyczącymi właściwej wykładni tiret piątego części C załącznika III do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy, jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- ponowne przekazanie akt sprawy EEA celem wystąpienia przez nią z niezbędnymi pytaniami dotyczącymi właściwej wykładni ww. przepisu do Trybunału, stosownie do pierwotnego wniosku strony skarżącej;
- obciążanie EEA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 23 tej dyrektywy 2008/50 oraz części C załącznika III do niej, naruszenia art. 267 TFUE, naruszenia art. 1-9 Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (zwanej dalej „konwencją z Aarhus”), naruszenia art. 10 rozporządzenia nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty oraz naruszenia art. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 401/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska w związku z odmową wystąpienia do Trybunału z pytaniami dotyczącymi właściwej wykładni dyrektywy 2008/50.
 - Na podstawie przywołanych przepisów EEA miała obowiązek wystąpienia do Trybunału z pytaniami. Sposób postępowania przez EEA, a w związku z tym i zaskarżona decyzja są niezgodne z art. 1-9 konwencji z Aarhus. Zgodnie z jej art. 1 na poziomie Wspólnoty gwarantowany jest dostęp do wymiaru sprawiedliwości.
 - Celem EEA jest właśnie zapewnienie na poziomie Europy obiektywnych, wiarygodnych i porównywalnych informacji, na podstawie których mogą być podejmowane niezbędne działania mające na celu ochronę środowiska. Oznacza to również, że EEA musi udzielać prawidłowych i prawnie wiążących rad w przedmiocie przepisu regulującego maksymalną odległość od krawężnika, uregulowaną w tiret piątym części C załącznika III do dyrektywy 2008/50, co nie jest jednak możliwe bez przedstawienia Trybunałowi niezbędnych pytań.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 47 i 51 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz naruszenie art. 191 TFUE w związku z uniemożliwieniem przez EEA zrealizowania w rozsądnym terminie prawa do skutecznego środka prawnego przed niezawisłym i bezstronnym sądem.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 267 TFUE w związku z rozstrzygnięciem przez EEA – w miejsce Trybunału – w przedmiocie niezbędności uzyskania odpowiedzi na pytania zadane przez stronę skarżącą.

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2021 r. – Apple/EUIPO – Swatch (THINK DIFFERENT)

(Sprawa T-26/21)

(2021/C 88/47)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci I. Junkar, I. Fowler, M. Petersenn i B. Lüthge)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Swatch AG (Biel, Szwajcaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „THINK DIFFERENT” –unijny znak towarowy nr 671 321

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 listopada 2020 r. w sprawie R 2011/2018-4